

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

25:TE ÅRG.

DEN 20 APRIL 1924.

N:o 29.

Foto. Jøger, Sthlm.
Klucht. Aug. Sjöbergs Kluchtanst., Gbg

Handwritten signature: H. Reimers

Visby hamninlopp.
Foto. G. Reimers, Gävle.

Vårt land har av ålder inom sina gränser hyst lika talrika som skickliga jägare. Antalet jaktvårdare har dess värre ej varit lika stort. Män, som i det avseendet utmärkt sig, äro därför förtjanta av alldeles särskild uppmärksamhet. Bland de levande sådana förmå få, om ens någon, mäta sig med den, vars bild i dag pryder H. S. D:s första sida: kabinettskammaren, greve Claes Lewenhaupt på Claestorp.

Claes Axel August Lewenhaupt är född i Stockholm den 3 april 1854 samt fyllde sålunda helt nyligen sjuttio år. Hans föräldrar voro den sedermera bl. a. för sina förtjänster om den svenska industrien utmärkte löjtnanten, greve Sten Axel Lewenhaupt, och dennes maka Augusta Elisabeth Pauli. I likhet med sin fader ägnade han sig till en början åt den militära banan och ingick redan år 1873 som volontär vid Livregementets husarkår, som även hans fader hade tillhört. Efter att år 1875 ha avlagt mogenhetsexamen vid Gävle högre allmänna läroverk blev han elev vid krigsskolan, från vilken han följande år utexaminerades, varefter han blev underlöjtnant vid nyssnämnda husarkår. Vid densamma fortfor han att tjänstgöra å stat till 1891, varunder han befordrats till löjtnant år 1884. I kåren utnämndes han år 1892 till ryttmästare, men trädde redan 1894 helt tillbaka ur krigstjänsten, dock erhöll han följande år tillstånd att såsom ryttmästare inträda i Livregementets husarkårs reserv. Dessförinnan hade han år 1890 fått åtfölja den då till shahen av Persien avsända utomordentliga beskickningen och från slutet av år 1894 ingått som tjänstgörande kammarrherre hos dåvarande kronprinsen, av vilken han år 1908, då denne tillträtt tronen, utnämndes till kabinettskammarrherre.

Sådana äro de yttre dragen av greve Claes Lewenhaupts så att säga officiella levnadsbana. Vida viktigare äro de insatser som fallit på hans lott att göra i det civila och praktiska livet, först och främst som stor lanthushållare.

Redan i hans unga år var det på grund av hans farbrors, överhovjägmästaren, greve Claes Magnus Lewenhaupts barnlöshet att förutse, att Claestorps stora fideikommiss i Södermanland i sinom tid skulle tillfalla honom. Ett sådant arv medförde stora förpliktelser, ty överhovjägmästaren var icke blott en skicklig jägare, utan även en föregångsman på jordbrukets område, som icke för ingenting slutligen vart kallad till hedersledamot av lantbruksakademien. Tjuid — 1877 — började den unge greve Claes bereda sig för sin möjliga livsuppgift genom att på arrende övertaga det under Claestorp lydande Krämbohl. Här hade han icke blott tillfälle att göra egna erfarenheter, utan även att taga del av lysande fördömen. Greve Claes Magnus hade nedlagt och nedlade stora förtjänster om de under Claestorp lydande ägorna genom nyodlingar och jordförbättringar samt en omsorgsfull skogsskötsel. Han dels utvidgade, dels anlade allehanda industriella inrättningar såsom kvarnar, sågar, kalkugnar, en fabrik för tillverkning av terpentin, harts och kimirök samt ett marmorbruk, annat att förta. Hans intressen inskränkte sig för övrigt icke till egendomen, utan sträckte sig också till folket: på Claestorp anlade han en slöjdskola som utvecklades till en av de förnämsta i Sverige. När överhovjägmästaren år 1882 avled och greve Claes två år därefter tillträdde fideikommisset, lät han sig angeläget vara att fortsätta i farbroderns fotspår. Fideikommisset, stiftat 1776 av greve Claes Stromberg till förmån för hans hustrus brorson, greve Claes Axel Lewenhaupt, är mycket omfattande. Utom huvudgården innefattar det ett stort antal underlydande gårdar utgörande tillsammans över 20 mantal, bland dessa de fyra säterierna Fosforp, Götboda, Strångholmen och Bodaholm, och kan med sina talrika sjöar uppvisa en areal av icke mindre än 4,468 hektar, varav c:a 1,200 hektar odlad jord.

Hela denna ofantliga ägovidd har den nuvarande fideikommissarien förvaltad lika mönstergiltigt som sin företrädare. Samtliga gårdar på godset, väl uppgående till ett femtiotal, hava ombyggts, skogsvården har varit ypperlig och den traditionella omvårdnaden om de underlydande fortsatts. Claestorps gods har, som man uttryckt det, gjorts till en liten protektionistisk mönsterstat, vars politik varit och tydligen är till stor förmån för innevärdarne. Särskilt har detta varit fallet på hemslöjdens område, å vilket två skolor hållits i gång. Ett sextiotal flickor få årligen i en skola undervisning i husliga dygder, som resulterar i snygga och prydliga hem och möjlighet till lönande arbete vid vävstolen. I stugorna är det ständigt arbete för herrgårdens eget behov. Från kökshanddukar till möbelyg är allting vävt på eget område, dels av arbetarhustrur, dels på själva herrgården, där man över allt ser vävstolar och spinrockar, vittnande om husets grundsats, här närmast tillämpade av fideikommissariens maka, en kusin, som även genom födseln bär det ädla släktnamnet: grevinnan Louise Caroline Charlotte Lewenhaupt. Fideikommissarien själv styr i sin ordning socknens angelägenheter. Sedan år 1906 är han kommunalstämman ordförande, hos kommunalfullmäktige intager han samma plats sedan institutionens tillkomst och i kyrko- och skolråd, kommunalnämnd etc. är han ledamot. Även i landstinget har han haft säte och i Södermanland—Östergötlands skogsmannaförbund är han ordförande. I många år innehade han även presidiet i Sveriges allmänna fjäderfäavelsförening, vars strävanden att höja ägg- och slaktdjursproduktionen på detta det lilla jordbrukets alldeles särskilda område hade förmånen av hans synnerliga sympatier.

Det är emellertid framför allt som jägare och jaktvårdare greve Lewenhaupt är känd för en större allmänhet. Sina första steg på jaktens bana tog han redan under sin ungdomstid i Malmö, där fadern 1865 —74 ägde en yllefabrik och där den rika tillgången på sjöfågel erbjöd det första jaktbytet. Så småningom fick han här även glädjen deltaga i klappjakterna om höstarne på godsen i grannskapet av Malmö, där rådjur och hare i riklig mängd stodo till buds. Nu började emellertid efter flyttningen till Södermanland en tid, då det endast tillfälligtvis blev honom förunnat att njuta av den ädla jaktens nöjen, men med dessa nöjen började, som han själv berättat, även känslan av ansvar att infinna sig. Han iakttog, huru fåtaligt viltbeståndet var även på fördelaktiga marker och därmed fördes även tanken på en mera intensiv jaktvård såsom varje verklig jägares plikt mot det vilda. För detta ändamål behövdes lämpliga hjälpmedel, i synnerhet instruerade och intresserade jaktvårdare, som runt om i landet kunde teoretiskt och praktiskt sprida kunskap om en riktig jaktvård. Det var på den grund han 1903 tog initiativet till upprättandet av Claestorps jägare- och jaktvårdarskola. Avsedd för utbildning av 8 å 10 elever årligen var denna, den första i riket, först i verksamhet på Claestorp några år, varefter den flyttades till Mälsåker och sedan till Berga. Att han skulle låta sig angeläget vara att på sitt eget fideikommiss få till stånd en verkligt rationell jaktvård, var självklart och på Claestorp finnes ett rikt villebråd av fasan, älg, hare, and (i de talrika sjöarne) m. m., vilket även ofta lockar till kungliga jaktbesök. I Svenska jägareförbundet är han liksom sin företrädare som fideikommissarie en synnerligen högt skattad ledamot och intager liksom denne därinom främsta platsen näst kungahusets representant. I Svenska Kennelklubben är han ordförande.

På sjuttioårsdagen fick greve Lewenhaupt mottaga synnerligen talrika vittnesbörd om huru avhållen han är för sina vinnande personliga egenskaper, sitt nobla sinne, sitt friska lynne och sin rikt sprudlande humor.

När fastlagen är inne, då är också tiden kommen för karnevalen, den stora folkfesten, som spelar så stor roll söderut, men hos oss går nästan oförmärkt förbi. Till oss kommer våren sent och ju längre vi komma uppåt, ju senare är också tidpunkten för vårens inträde. Därför är glädjefesten över vinterns död och naturens uppvaknande till nytt liv fördelad över många skilda festdagar. Påsk-, Valborgs- och midsommareldar ha alla samma syftemål, men folkseden är ibland nyckfull liksom klimatet, av vilket den är beroende, och därför kunna vi påträffa bruket med midsommareldar på orter, där man egentligen borde haft påskeldar. Såsom t. ex. i Danmark. Det centrala hos vårens märkesdagar är glädjen över solen; den gamle guden, det gamla riset brännes, nytt liv står upp ur lågorna — det är tankegången och detta är också betecknande för den i sydligare länder ännu firade karnevalen. Det karaktäristiska för denna är ju, att allt ställes på huvudet, att allt slår om i motsatsen. Festen är mycket äldre än kristendomen. Hela karnevalsfesten har fått sitt namn av Carrus navalis = skeppskärran, ett på hjul ställt skepp. Under forntiden var skeppet en symbol för solen. Skeppet förde solen över oceanen. Skeppskärran är sedan 700-talet f. Kr. bekant såsom folksed i Europa i Hallstattkulturens område. Samtidigt finna vi skeppskärran i Grekland, men i Orienten är den känd mycket tidigare. För Egypten är det äldsta belägget för skeppskärran 2:a årtusendet f. Kr., för Babylonien 3:e årtusendet f. Kr. Festen här hölls till ära för den återfödda solen, varvid västerns sol fick vika och giva plats för Marduk, österns sol.

Efter kristendomen fick den urgamla hedniska festen andra former och när vi äro inne i medeltiden, se vi huru de romerska kyrkliga bruken sprida sin återgång ända upp till Östersjöns kuster. Dans, teater och religion äro intimt förbundna hos primitiva och antikens folk, de voro det även under äldre medeltiden, då passionsveckans skakande scener blev till ett verkligt drama, som spelades inne i kyrkan eller utanför på städernas gator och torg. Ur den kyrkliga liturgin äro samtliga andliga skådespel, även passionsspel framsprungna. Medeltidens religion var framförallt grundlagd på åskådlighet. I bild eller genom levande scener fick menigheten sin kunskap om den bibliska historien och de kyrkliga minnesdagarnas betydelse.

Introduktionen till fastlagen var julnatten. Från Stralsund berättas vid 1500-talets början, att när klockan slog 12 på julnatten gingo alla till kristmässan. Folket sjöng och skrek i kyrkan och ungdomen klev upp på orgeln, i predikstolen, i koret och i tornet. En del hade förklätt sig i kvinnokläder och sutto bland kvinnorna, andra uppträdde såsom herdar samt ledde en hund eller en bock i band; andra återigen förde oväsen på en säckpipa. Allesammans dansade, ropade och sprungo upp och ned, som om de varit besatta av en legion av djävlar. Fyra å fem timmar varade larmet och varje präst måste den natten hålla tre mässor. Alltsammans var anordnat i syfte att menigheten skulle hålla sig vaken, ty denna natt förkunnade änglarna Jesu födelse.

Så skred tiden framåt till den stilla veckan, vilken inleddes med Palmsöndagen, då palmgrenarna välsignades. Men främst hade denna dag till uppgift att frammana Kristi intåg i Jerusalem. Jesus företog inritten på en åsna och i processionerna på denna dag medfördes därför en i trä skulpterad Kristus, sittande på en åsna, vilken var ställd på hjul. Särskilt i Rhenlandet, Westfalen och Schwaben var denna sed mycket populär. I Schwaben kallades dagen också palmåsnedagen. Om denna seds utbredning i Norden är litet känt, men vi kunna förmoda att den varit bruklig även här, ty ända fram till reformationen var det brukligt i Hamburg att anordna en procession med en

åsneridande Kristus. I alla händelser voro nordborna bekanta med motivet, ty det förekommer här redan under den romerska stilens tid på våra dopfuntar och då även enligt den bysantinska uppfattningen med Kristus ridande på kvinnovis.

På palmsöndagen — på en del orter vanligen på Långfredagen — var det vanligt att skolgossarna i procession vandrade kring kyrkogården med ett kors, varpå detta gravlades. I Stralsund var det brukligt, att efter palmens beskäring gick hela prästerskapet och menigheten i procession ut på kyrkogården, så att hela kyrkan stod tom på människor. På kyrkogården fanns ett litet hus, 4 alnar långt och 3 alnar brett, som kallades Kristi grav. Hit bars det i processionen medförda krucifixet. Kyrkoherren lade ned krucifixet i graven och alla skolgossarne sjöngo, och det hela varade tvenne timmar. Några få "Heliga Gravar" äro bevarade från nordiska kyrkor. Från Uppland berättar en författare, att "Bittida om påskemorgonen äro de komne till kyrkian, att efter qvinnornas efterdöme smörja Jesum, hvars beläte af sten eller trä har legat uti en kista, uti grafs liknelse, vid altaren, med väktarebeläten därvid satta, det jag sett hafver uti tvenne kyrkor av Uppland, som Vada och Skarplöfstad (= Väster-Löfsta). Detta beläte hafva de smort med välluktande balsam, därtill ännu på ofvantalta rum ögonskenligen tecken finnas. Kringom dessa grafvar hafva de eljes krupit på knä till att försona sin synd".

Bilderna från Kristi passion äro utomordentligt talrika. Under inflytande från passionsspelen utformades lidandehistoriens olika scener med cynisk humor och säskilt i det borgerliga Nord-Tyskland sökte man mot medeltidens slut att få så mycket som möjligt av livet på städernas straffplatser och i dess pinokammare med i altartavlornas gruppbilder. Det är verkliga, direkt ur livet tagna figurer som vi möta i t. ex. Lyversberger Passion.

Nattvardsbilderna blevo mera allmänna först mot medeltidens slut, men sedan desto mera populära, och det är väl få svenska kyrkor, som icke ägt en sådan. Märkligast av dem alla torde den berömda glas-målning vara, som under namnet "Westfaliska nattvarden" finnes i kyrkan S:ta Maria zur Wiese i Soest. I stället för bröd och vin se vi här bier i stora krus, präktiga skinkor och annan husmanskost på bordet. På en altartavla från 1600-talet i en skånsk kyrka erinrar jag mig ha sett en gås på nattvardsbordet.

På torsdagen — vi hålla oss alltså till medeltiden — tvättades altarskivan och altaret stod sedan naket och utan prydnader intill påskaftonen. Ingen kyrka har saknat en långfredagsbild, den på korset lidande Kristus. Under äldsta medeltid intill 1200-talet är Kristus framställd lugn, full av upphöjd ro och omedveten om alla stormar; från 1300-talets början är kroppen intvingad i den gotiska stilens danssteg, lidandet blir nu huvudsaken. I altartavlorna framställes nu allt oftare hela Kalvarieberget med ett myller av figurer: Longinus med lanssen, hövitsmannen, lansnektarna som kasta tärning eller slåss om Kristi kläder. Ju längre det lider mot medeltidens slut, ju rikare på borgerligt dramatiska effekter blir framställningen för att till sist kulminera i de flandriska altarskäpen. En vanlig scen är Marias vanmakt med de sörjande kvinnorna vid korsets fot.

På påskaftonen antändes påskljuset, medan de första tonerna av påskjublet sjöngos. Samma natt åskådliggjordes Kristi lekamens upptagande ur graven. Detta spel började efter midnatt och kunde dragas ut på tiden till matutinan i morgongryningen. Sedan krucifixet upptagits ur Heliga Graven, berättas det från Stralsund, omsläpades det fyra gånger kring kyrkogården. Därefter fördes det in i kyrkan. Framför högaltaret i koret utbreddes ett lakan, på detta

lades korset, som sedan måste ligga där i tre veckor. Då kunde man där varje förmiddag få se upp till 100 personer sitta vid krucifixet och bedja på knä. Kvinnorna sutto där stundom en hel timma, iklädda sina bästa kläder. På Himmelsfärdsdagen for korset upp till himlen — symboliskt, ty sedan sattes det åter upp på sin vanliga plats på altaret.

Kristus hade segrat, dödens övervinnare var stigen ur graven; det betydde förnyelse för alla folk. Påskklockorna bringade ny klang i hjärtat

och mellan kyrkans valv klingade härliga påskhymner:

Jubel från alla — Himlar må skalla,
Djupet och höjden — Dele nu fröjden!
Stormiga tiden — Nu är förliden.
Palmen är hunnen — seger är vunnen.

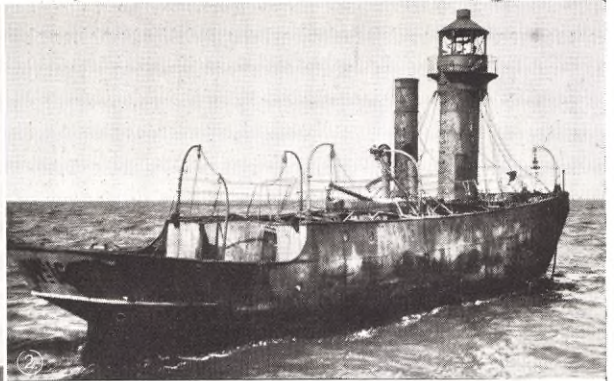

Efter fotografier,

Kirche: Gods Bihyrå & Klichéanstalt, Öbg.

1. TRIUMFKRUCIFIX FRÅN 1300-TALET'S BÖRJAN. Domen i Köln. 2. KRISTUSHUVUD FRÅN ETT TRIUMFKRUCIFIX FRÅN 1100-TALET. Schnütgenmuseum, Köln. 3. GISSLINGEN OCH BESPOTTELSEN UR LYVERSBERGER PASSION. 1400-TALET'S SENARE HÄLFT. Wallraf-Richartz Museum, Köln. 4. MARIAS VANMAKT. Detalj ur Brömbsenaltaret från 1488 i Jakobikirche, Lübeck. 5. UPPSTÅNDELSEN. Detalj ur ett altarskåp från omkring 1430 i St Olofs kyrka i Skåne.

FYRSKEPPET "FLADEN" FÖRSTÖRT GENOM EXPLOSION.

1. DET SVENSKA FYRSKEPPET "FLADEN" FÖRE FÖRSTÖRELSEN.

Fotograferat av C. A Westlund vid ett fyrskeppets besök i Varberg.

2-5. EFTER EXPLOSIONEN.

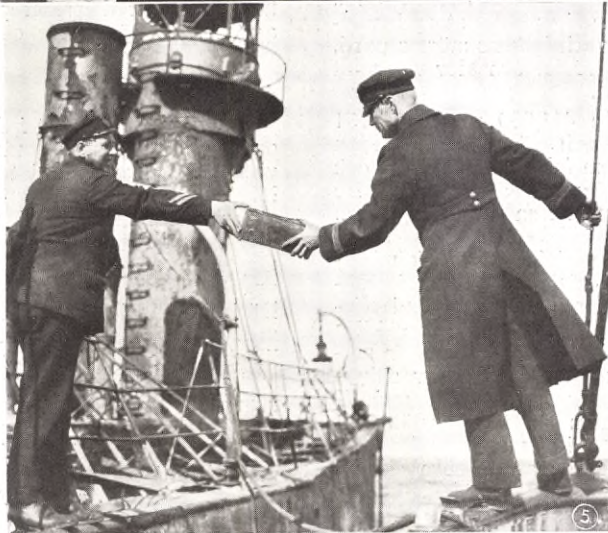
Fyrskeppet "Fladen" å dess plats ute i Kattegat, väster om Nidingarnes fyr, ungefär mitt emellan Kungsbacka och Varberg.

2. Det eldhärjade fyrskeppet.

3. Fördäcket och den av värmen tillbucklade skeppssidan (X).

4. Dörren (X) genom vilken fyrmästaren vid explosionen slungades ut på akterdäck med avslaget ben.

En förhärjande explosion inträffade den 6 april på fyrskeppet Fladen i Kattegatt. Det medhavda, alldeles icke stora krutförrådet sprang, säkerligen genom självantändning, i luften. Den ombordvarande fyr-

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbo

5. SKEPPSKASSAN RÄDDAS FRÅN VRAKET och emottages av lotslöjtnant R. Edman å den assisterande lotsångaren "Göteborg".

mästaren, O. J. Holmström fick ena benet avslitet, medan besättningen i övrigt undslapp tämligen oskadat. Fyrskeppet flammade emellertid genast upp till ett väldigt bål och personalen hade intet annat att göra än att lämna inventarier, kläder och andra ägodelar i sticket och genast stiga i en livbåt. Efter en ytterst ansträngande rodd i skarp kyla och med den livsfarligt skadade fyrmästaren ombord nådde man fram till Nidingarnas fyrplats, där den första hjälpen lämnades. Av "Fladen" återstår endast järnskrovet, som tills vidare kvarligger på sin plats. Olyckan saknar motstycke i de svenska fyrskeppens historia.

Fotos. 2-5 av H. B. D:s utsände fotograf Utgård.

Efter fotografi. Kliché: Gøtz, Gbg.
RÖSTMÄNING OCH VALRESULTAT DEMONSTRERAS vid Rådhusplatsen. Radikala röster förmenas skola stabilisera den danska kronan.

Under flera veckor har en hetsig valkamp rasat i Danmark och det med oerhörd spänning motsedda valet ägde rum den 11 april. Den gamla majoriteten försvann och ministären Neergaard, som suttit sedan 1920, föll. Neergaard stödde sig på det stora bondepartiet, Venstre, som hittills varit landets största parti, men nu förlorade ca 50,000 röster och blev våldsamt slaget av socialdemokraterna.

Venstre, gick tillbaka från 411,000 röster och 51 mandat till 362,000 röster och 44 mandat, medan socialdemokraterna gingo fram från 389,000 röster och 48 mandat till 469,000 röster och 55 mandat. De konservativa och radikala partierna hade bägge en mindre ökning.

Resultatet blir således en socialdemokratisk ministär med Stauning som statsminister och Socialdemokraternas redaktör Borgbjerg antingen som undervisnings- eller inrikesminister. Regeringen som stöddes av de radikala, kommer att i folketinget hava en majoritet av endast två, högst tre röster, varav säkerligen många svåra situationer komma att uppstå. Men icke minst i Köpenhamn är tillfredsställelsen allmän över att i Danmark som i så många andra land socialdemokraterna nu få tillfälle att försöka sig på regerandet. Det radikala partiet, som väl med rätta kan betecknas som intelligenspartiet, kommer alltid att garantera att socialdemokraterna icke gå för långt.

Stauning var ursprungligen cigarrarbetare och har arbetat sig fram. Han är en framstående saklig förmåga, duktig men utan temperament. Han är femtioett år gammal och hans sociala intressen måste

Efter fotografi. Kliché: Sjøberg, Gbg.
SOCIALDEMOKRATERNAS VALSEGER MEDFÖR NY REGERING I PARTIETS TECKEN. Som statsminister antages allmänt förutvarande ministern TH. STAUNING (t. v.) komma att stå i spetsen för den nya regeringen. — T. h. folketingsmannen redaktör F. BORGBJERG, en av partiets mest framträdande personligheter, som sannolikt kommer att intaga en ministerpost.

erkännas av alla. Borgbjerg är vida mera känd, har utgått från borgerskapet och studerat teologi. Han har utfört ett kolossalt politiskt arbete, icke minst i agitatoriskt hänseende och är en boren talare.

A. H.

Till bild å sid. 468.

Kungliga biblioteket i Stockholm har genomgått en omfattande invändig omdaning och restaurering, som visserligen icke definitivt hävt bibliotekets mångåriga lokalbekymmer men som dock åstadkommit en betydande förbättring. Visningssalen har uppdelats och upptager nu en tämligen ringa del av förutvarande utrymme men rymmer dock tack vare modern och praktisk uppställning ungefär lika mycket som förut. Därintill har inrymts det s. k. handskriftsmagasinet med alla sina skatter och det avskurna området har likväl räckt till även för tre rymliga tjänsterum. I andra våningen har anordnats ett nytt ansenligt förum med platser för väntande och med stora bord för framläggande av mera omfattande verk. Härintill gränisar ett nyinrett s. k. forskarrum, en ståtlig ersättning för det förra lilla bäset. Vid nyinredningen, som stått under arkitekt Axel Anderbergs ledning, ha givetvis alla bibliotekstekniska moderniteter tillämpats.

Återöppnandet av lokalerna celebreras med en utställning i visningssalen av märkliga handskrifter, gamla svenska och utländska tryckalster ävensom doktor Gustaf Bergmans stora till Kungliga biblioteket överlämnade elzeviersamling.

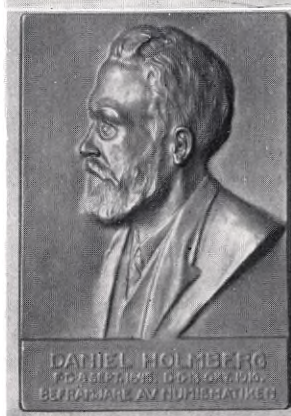
SVENSK BILDHUGGARKONST I BRASILIEN. NÅGRA AV FERDINAND FRICKS PRISBELÖNTA ARBETEN. T. v. *Monument över brasilianske biskopen Dom Nery*; t. h. konstnären vid modellen till en av granitstatyerna, aposteln Matheus, för katedralen i Sao Paulo. Text å sid. 467.

Efter fotografier. Kliché Sjöberg, Gbg.

Nyligen överlämnades till Kronprinsen-regenten av fröken Berta Holmberg 3 st. av henne slagna guldplaketter över kända numismatici. Den här nedan avbildade är över den framstående mynthandlanden *Daniel Holmberg*, och utdelades 1922 på 6-årsdagen av hans död. Nästa plakett, präglad 1923, är över *Axel Julius Lagerberg*, verksam för att inom amerikanska kretsar göra svensk numismatik, särskilt medaljer, känd och uppskattad. — Den tredje plaketten, som tillkom s. å., är slagen över byggmäst. *Nils Nilsson*, sedan många år intresserad numismatiker, och överlämnades till honom på hans 80-årsdag. Samtliga plaketterna äro slagna av fröken Holmberg, och efter modeller av I. Menckel präglade hos firman C. C. Sporrang & Co. Utom de ovan nämnda guld-exemplaren finnes ett mycket begränsat antal silver- o. brons-exemplar präglade, varefter stansarna sönderslagits.

Malmö stads provisoriska stadshus överlämnades den 16 april med en anslående högtidlighet av drätselkammarens tredje avdelning till stadsfullmäktige. På grund av den provisoriska karaktären har byggnaden hållits i en boningshusen liknande stil, men de många kontorslokaler ha fått en alltigenom praktisk och tilltalande gestaltning.

MALMÖ PROVISORISKA STADSHUS, inviges den 16 april. Exteriör samt interiör av stadsfullmäktiges sessionsrum. Fotos Ohm, Malmö
Nederst t. v.: GULDPLAKETT ÖVER FRAMLIDNE MYNTHANDLAREN D. HOLMBERG i Stockholm, jämte två andra guldplaketter överlämnade till Kronprinsen-regenten av fröken Berta Holmberg, som slagit dem. Kliché: Gehr, Gbg.

Efter fotografier.

Kliché: Göts, G&S.

1 och 2. KONUNG FERDINAND OCH PRESIDENT MILLERAND SAMT DROTTNING MARIA OCH MADAME MILLERAND VID ANKOMSTEN TILL PARIS.

3. KONUNGAPARET NEDLÄGGER BLOMMOR Å DEN OKÄNDE SOLDATENS GRAV. Vid drottningens sida krigsminister Maginot

4. FRANKRIKES HERRAVÄLDE I LUFTEN DEMONSTRERAS MED 60 FLYGMASKINER vilka utföra evolutioner inför landets nyförvärvade höga vännen. Framst drottningen och presidenten, något bakom synes konungen.

5. HÖGOFFICIELL MOTTAGNING Å HOTEL DE VILLE.

Text å sid. 467.

Den världsberömda danske botanikern, *prof. Eugenius Warming* har den 2 april avlidit i en ålder av 82 år. Med honom bortgick banbrytaren för modern botanisk vetenskap icke blott i Danmark utan över huvud i de europeiska kulturländerna.

Född 1841 blev Warming magister 1868 sedan han som ung student uppehållit sig i Brasilien, där han studerade hos den där bosatte danske botanikern F. W. Lund. Sedan han blivit fil. dr. och docent utnämndes

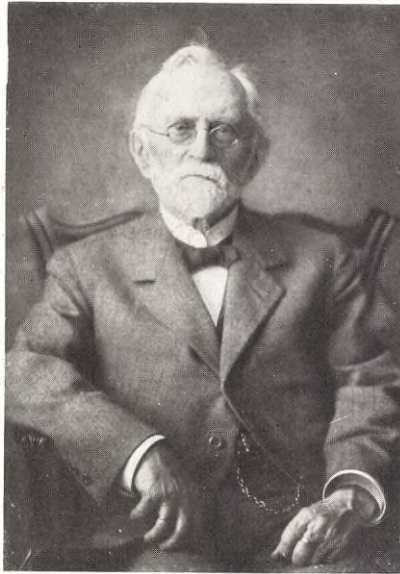

Foto. Elfvall, Kjöpmann. Kläck: Gode, Ösp.
PROFESSOR E. WARMING,
 världsberömd dansk botaniker.
 F. 1842. † 2 april.

HUGO STINNES,
 Tysklands störste industri- och finansmagnat.
 F. 1870. † 10 april.

HUGO STINNES på väg till Riksdagen i Berlin samt (t. h.) i Malmö på genomresa (Foto. Ohm, Malmö), båda fotona tagna hösten 1923.

Nederst: HUGO STINNES KISTA FÖRES FRÅN SJUKHUSET DÄR HAN DÖG.

Fr. v.: Svärsonen, sönerna Hugo, Edmund (äldste son, som nu övertager chefskapet inom faderns ofanliga affärskoncern) och Otto samt Stinnes intima sekreterare Sternberg. — Efter fotografi.

Hugo Stinnes, den tyske stormagnaten och Europas måhända störste företagare, avled den 10 april i Berlin efter genomgångna operationer för gallsten.

Hugo Stinnes var född den 12 febr. 1870 som son till en betydande rhenländsk industriman med samma namn. Efter avlagd studentexamen började han praktisera på kontor men gick även någon tid som vanlig gruvarbetare. Sedermera genomgick han Berg-

Forts. å sid. 467.

han 1882 till professor vid Stockholms Högskola. Under några år vistades han så i Sverige och fick stor betydelse för den yngre generationen av svenska naturforskare. Tre år därefter återvände han till Köpenhamn, vid vars universitet han blev professor och där han verkade till 1911.

Warming har vistats i så gott som alla länder och studerat växtvärlden, icke minst i de danska besittningarna, på de Västindiska öarna, på Grönland o. s. v. Han har utgivit en hel rad verk, till största delen tryckta på tyska och engelska, men f. ö. också senare översatta till ett flertal språk. Många äro dock ursprungligen skrivna på danska, bl. a. hans berömda "Plantesamfund".

Han var en av dessa stilla lärda, som göra en så stor insats i utvecklingen på sitt speciella område, men som man icke dagligdags och i det offentliga livet hör mycket talas om. Warming var en av den danska vetenskapens världsberömdheter.

A. H.

*

Kfner fotografij

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanstalt, Öbg

DEN NYA FRANSKA MINISTÄREN. Fr. v. Marinminister Bokanowski, ministern för de befriade områdena Marin, krigsministern Maginot, arbetsministern Le Trocquer, konseljpresidenten Poincaré, handelsministern Loucheur, justitieministern Lefebvre du Prey.

Den nya franska ministären, fortfarande under Poincarés ledning, omfattar tio nya namn — nya i denna ministär, men gamla på den politiska arenan. Justitieministern och samtidigt vice konseljpresidenten *Lefebvre du Prey* har redan under Briand varit lantbruksminister; inrikesministern *de Selves* har 1911 beklätt utrikesministerposten; finansministern *François-Marsal* har varit medlem både av Clemenceaus, Millerands och Leygues kabinet; marinministern *Bokanowsky* är advokat och deputerad för Seine sedan 1914; kolonialministern *Fabry* är militär och samtidigt — i likhet med undervisningsministern — tidsningsman; handels- och industriministern *Loucheur* är

ju en av Frankrikes utåt mest kända politiker, bl. a. minister för de befriade områdena under Briand; undervisningsministern *Henry de Jouvenel* är journalist och kanske mest känd för sitt arbete inom Nationernas förbund; ministern för de befriade områdena *Louis Marin* är advokat från Lothringen och sedan 19 år deputerad; jordbruksministern *Joseph Capus* har varit chef för den växtpatologiska stationen för Gironde och känd för goda både praktiska och vetenskapliga insikter på sitt område; arbetsministern *Daniel-Vincent* har beklätt samma post i Briands ministär. Som helhet betecknar Poincarés ministär, ehuru hämtad från skilda partigrupper, ett steg åt vänster.

Kfner fotografij

Kliché: Gols Ritzbyrå & Klichéanstalt, Öbg

DEN RYSKA DELEGATIONEN TILL LONDON i och för förhandlingar i anslutning till de jure-erkännandet. Foto vid ankomsten till Berlin. Fr. v. Brodowski och Jakubowitsch vid ryska legationen i Berlin; delegaterna Chadir-Alieff, Schwerdnik, Schitkoff, Preobratsrenski, Janson (sekr.), Dolgow (sakkunnig), Kutusow, Osetroff (sakkunnig), Laschkewitsch (sakkunnig), Ratschenko. — Text å sid. 463.

Engelsk-ryska underhandlingar avseende klargörandet av och överenskommelse i en hel del politiska och ekonomiska frågor i samband med de diplomatiska förbindelsernas upptagande, öppnades den 14 april i London. Förhandlingarna komma att föras av två olika grupper och de politiska frågorna behandlas under ledning av från rysk sida Rakovski, nyutnämnd chargé d'affaires i London, och från engelsk chefen för brittiska utrikesministeriets nordeuropeiska avdelning J. D. Gregory. Den ekonomiska gruppen ledes på engelsk sida av Sir Sidney Chapman. Huvudspörsmålen äro statsskulden före kriget, krigsskulden, samt privata skulder och skadeersättningar. Ryssarna söka med alla medel uppnå erhållandet

PÅVEN ÖVERLÄMNAR I ST. PETERSDOMEN DE RÖDA KARDINAL HATTARNE TILL DE TVÅ NYA AMERIKANSKA KARDINALERNA.
(Se H. 8. D. n:r 26). — Efter fotografen — Klisché: Sjöberg, Gbg!

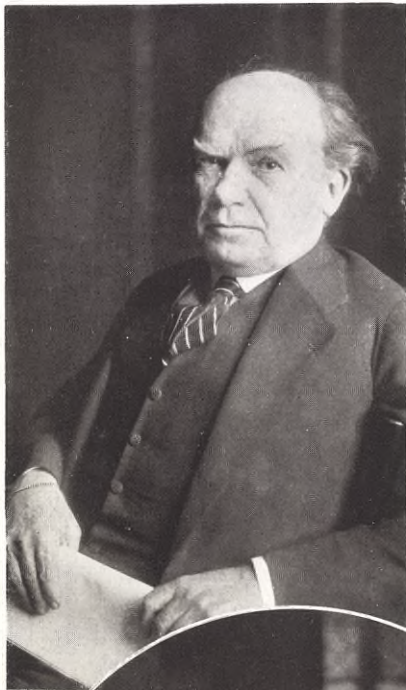
av ett enormt lån, varav två tredjedelar skulle lämnas i varor och en tredjedel i kontanter. Man väntar att konferensen skall bli långvarig.

TROTZKI, RYSKE FOLK-KOMMISSARIEN FÖR ARMÉN, som rekonvalescent i Kaukasien. I Sukumkali med sin maka samt på and-jakt. — Efter fotos. Klisché: Sjöberg, Gbg.

BLIV MED-ARBETARE I HVAR 8 DAG!
Skriv aldrig och fråga först — tid går därvid förlorad — utan insänd vad Ni tror lämpar sig för tidningen, vare sig berättelser, uppsatser eller goda fotografier för dagen.

T. v.: EUGEN D'ALBERT, den store kompositören och större pianisten, i sitt första (av tre) äktenskap förenad med den ännu större pianisten Teresa Carreno. 60 år den 10 april.

K. Dramatiska teatern har tydligen fått ett dragande värprogram i "Herrans vingård" av författarfirmen Robert de Flers och Francis de Croisset. Komedien, som gick av stapeln den 11 april, bygger på flera verkligen roliga uppslag och teckningen av de olika typerna är gjord med fransk finess och elegans. Rollbesättningen var över lag den bästa tänkbara, med Anders de Wahl och fröken Hilda Borgström i huvudrollerna samt fru Karin Molander, fröken Tyra Dörum och Uno Henning.

*

Lorensbergsteatern i Göteborg, där en grupp av dess forna artister med herr Gösta Cederlund i spetsen, fortsätta verksamheten, hade den 8 april premiär på lustspelet "Eliza stannar" av Esmond.

Det tämligen enkla, men underhållande stycket beror i högsta grad på utförandet av hjältinnans roll, där Pygmalion-motivet utformats i en ny variation. Fru

Elsa Widborg gav en livfull och rolig framställning av den anskrämliga, tarvliga flickan som i en ny miljö förvandlades till en veritabel hjärtekrosserska. Hon sekunderades mycket gott av herr Gösta Cederlund och Torre Cederborg.

*

Martha, Friedrich von Flotows melodiösa och alltigenom behagliga och roande opera comique, upptogs den 12 april på Stora Teatern i Göteborg sedan den endast någon månad tidigare med stor framgång åter uppförts i Stockholm. De kvinnliga huvudrollerna innehades av fr. Inga Peters (Martha) som vann en ny, vacker framgång och fru Elin Lejdström, som med humor och god sångkonst gjorde en tilldragande Nancy.

Forts. å sid. 467.

Vidst. bild: LORENSBERGSTEATERN I GÖTEBORG. Lustspelet "ELIZA STANNAR". Fru Elsa Widborg (Eliza) och herr Gösta Cederlund (Sandy Verall). Foto. Carlsson, Göteborg. — Klische: Göde, Öbg.

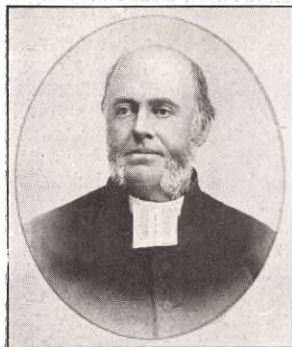

Foto. Almberg & Preinitz, Sthlm. Klische: Göde, Öbg. K. DRAMATISKA TEATERN. "HERRANS VINGÅRD" av de Flers och de Croisset. Fröken Hilda Borgström (fru Bourjon).

Foto. Olsson & Hammarqvist, Gbg. STORA TEATERN I GÖTEBORG. Operan "MARTHA" av F. von Flotow. Klische: Göde, Rikbyrå & Klischeanstalt, Öbn. 1. Fru Elin Lejdström (Nancy); 2. fröken Inga Peters (Martha); 3. herr Einar Beyron (Lionel); herr Erik Åby (Plumkett).

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

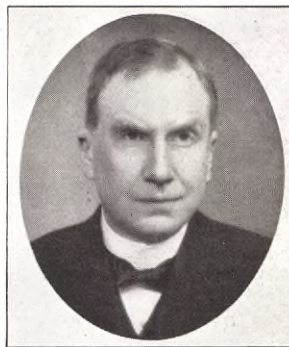
H. O. A. NORSTEDT.
Komminister. — By.
85 år 6 april.*

H. O. THORVALL.
Kyrkoherde. — Fläckebo.
80 år 16 april.*

N. L. HALLER.
Provinsiälläkare. — Grästorp.
60 år 8 april.*

G. SAMUELSSON.
Nyutnämnd professor vid Na-
turhistoriska museet.*

C. M. V. REHBINDER.
Friherre. Överste. — Godegård.
80 år 17 april.*

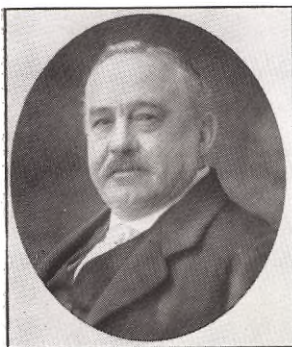
C. J. SANDGREN.
Envoyé. — Stockholm.
60 år 22 april.*

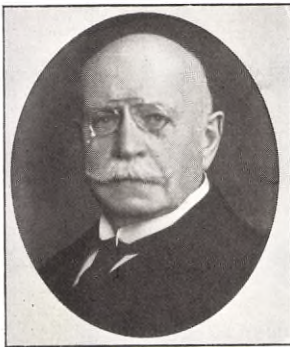
J. B. MAJSTRÖM.
Marinöverintendent. — Sthlm.
50 år 20 april.*

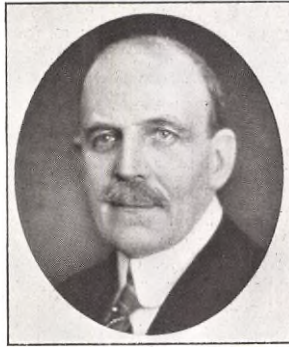
E. E. WIKSTRÖM.
Krigskovrättsråd. — Stockholm.
50 år 24 april.*

W. ÅMAN.
F. d. Major. — Stockholm.
75 år 6 april.*

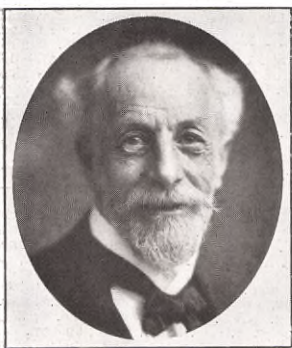
O. A. G. KROOK.
Direktör. — Stockholm.
70 år 22 april.*

L. A. HEDENLUND.
Bankdirektör. — Stockholm.
60 år 24 april.*

J. G. HOLMSTRÖM.
Byrådirektör. — Stockholm.
50 år 23 april.*

J. A. G. ACKE.
Konstnär. — Stockholm.
65 år 7 april.*

E. J. LALLERSTEDT.
Professor. Arkitekt. — Stock-
holm. — 60 år 19 april.*

T. KLÉEN.
Konstnärinna. — Stockholm.
50 år 29 mars.*

A. J. ÖSTERLING.
Författare. — Stockholm.
40 år 13 april.*

* Data ä nästa sida.

Klitché Aug. Sjöbergs Bildhugsn., Gbg

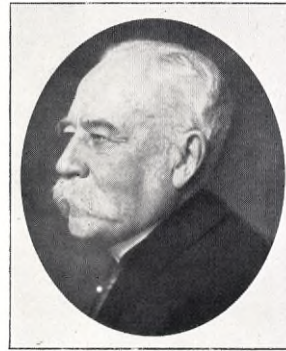
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

K. A. VON WERNSTEDT †.
F.d. Överstelöjtnant.—Vadstena.
F. 1837. † 4 april.*

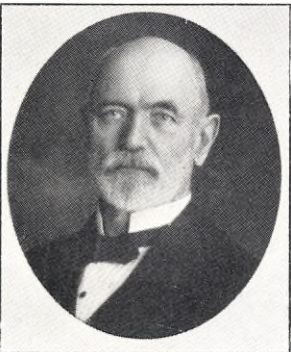
R. SCHRÖDER †.
F. d. Kapten.—Örebro.
F. 1841. † 9 april.*

O. W. ODELBERG †.
Bruksägare.—Gustafsberg.
F. 1844. † 10 april.*

E. A. DAHLBERG †.
Stationsinspektör.—Frövå.
F. 1871. † 4 april.*

E. BRATE †.
Fil. dr. F. d. Lektor.—Sthlm.
F. 1857. † 1 april.*

C. FORSSBERG †.
Provinsialläkare.—Malmököping.
F. 1862. † 6 april.*

A. H. BOKLUND †.
Arkitekt.—Malmö.
F. 1868. † 20 mars.*

B. FAHLSTEDT †.
Direktör.—Stockholm.
F. 1871. † 3 april.*

Källa: Aug. Nybergers Allmänna, Gbg

OSCAR NORSTEDT. Stud. 56, prästv. 63, komminister i Nässemark 65, sdn 80 1ste komminister i By past., där han fortf. sköter såväl tjänsten som exped. Under de mer än 60 år han tjänstgjort i Karlst. stift har han varit tjänstledig f. sjukdom 1 i/2 månad o. av annan anledning 2 1/2 mån., ett väl i våra ämbetsmannamål enastående fall.

HANS THORVALL. Stud. 71, prästv. 75, kyrkoh. i Fläckebo sdn 77. Led. av styr. f. Västm. l. folkhögsk. 92—10, v. ordf. 92—99, ordf. 99—02.

NATANAEIL HALLER. Stud. 84, med. lic. 93, ex. prov.-läk. i Grästorp 92, ord. sdn 12 järnv.- o. postläk. Ordf. i komm.-st. sdn 06, i komm.-nmd 06—20, ordf. i komm.-fullm. sdn 21, v. ordf. i kyrko- o. skolråd sdn 10. Ordf. i styr. f. systembolaget sdn 07.

GUNNAR SAMUELSSON. F. 1885, stud. 03, fil. lic. 11, fil. dr. 13, doc. i botan. v. Upps. univ. s. å., konserv. v. Upps. univ. botan. mus. 14. I dagarne utn. t. professor v. Naturhist. museet o. intendent v. dess botan. avd.

VICTOR REHINDER. Ujtn. v. Å. Livgren-reg. 65, avjtn. 97, överste i 2. Arme fördeln. res. o. avsk. fr. reg. 02. Anst. i franska armén 77—80, delt. i fält-tåget t. Aurès i Afrika 79. Äger egend. Hälla i Österg. l. Ordf. i komm.-st. 13—21, v. ordf. i komm.-nmd 13—17, på sin tid ordf. i pens.-nmd. Ordf. i styr. f. Österg. skytteförb. 97—98.

CARL SANDGREN. Stud. 83, fil. kand. 86, anst. i Utr.-dep. arkiv s. å., 2:de arkiv. där 99, anst. h. union. konsulatkomm. 02, kansl. i heml. utsk. 05, anst. h. diplom. o. konsulatkomm. 05—06, kansliråd o. chef i Utr.-dep. arkivavd. sistn. år, chef f. Utr. dep. arkiv m. bibl. o. chiffier, kansl. i urn, ministerresid. namn 19, envoyé extr. o. min. plén. 21. Kammarherre 16. Konungens handsekr. sdn 13. Sekr. i heml. utsk. 14 o. 16—20, h. utr. nmd 21—22.

BIRGER MALSTRÖM. Ujtn. v. Floit, 94, komm.-kapt. 2. gr. 16, 1sta gr. 18. Genomg. Sjökrigshögsk. 1900—02, astronom.-naut. kurs v. Deutsche Seewarte i Hamb. 09. Lär. v. Sjökrigssk. 02—06, v. Sjökrigshögsk. 06—11. Chef f. torpedbåtsdiv, å jagare o. pansarbåt under olika period. 07—18. Chef f. Marinförb. naut. avd. 17—20, f. Marintent.-kåren sdn sistn. år. Led. av sjökrigssk.-komm. 06—08, av marinberedn. 19—22.

EINAR WIKSTRÖM. Stud. 91, jur. utr. kand. 98, not. i Svea hovr. 07—15, adj. led. där 11, krigsfiskal v. Krigshovr. 08, överkrigsfiskal 16, förordn. ss. krigshovr.-råd 22. Studfullm. i Stockh. 19—23, led. av pens.-nmd sdn 14, sekr. v. Civilstat. fullm. sammantr. sdn 07, v. ordf. i Engelb. förs. komm. fören. sdn 11, ordf. i Stöckh. filatelistfälls. sdn 09.

WILHELM AMAN. Ujtn. v. Dalreg. 73, major i an. 03. Utg. fr. Gymn. centrallinst. 76, gymn.-lär. v. N. reallärov. i Stockh. 80—92, v. Södermalms h. allm. lärov. 92—12. Förvalt. av läroverkens reservförråd 02—17.

ANDERS KROOK. Styr. ordf. i Sv. hand.-resandefören. sdn 99, dess verkst. dir. sdn 15. V. pres. i Fédération intern. d. voyageurs et repris. de comm. i Paris sdn 08.

AXEL HEDENLUND. Efter avsl. skolestudier anst. v. Borås ensk. bank 82, styr.-ordf. o. verkst. dir. 83—11; verkst. dir. i Nord. kreditbanken i Stockholm 11—17, sdn sistn. år dir. v. Skand. kred.-o.-b. kontor i Stockh. led. av dess styr. Stadsfullm. i Borås 97—11, v. ordf. 10—11, ordf. i drätselkomm. 06, styr.-led. i Borås järnv.-o.-b. styr.-led. o. ordf. i a.-b. Sv. Förenade triåfabr. 13. Led. av Riksd. F. K. 07—19. Led. av Vattenfallsstyr. 14, Pens.-fondkomm. 15. Ordf. i Kontrollstyr. pris- o. inköpsnmd, v. ordf. i styr. för Vin- o. spritcentr. 23. V. ordf. i styr. f. Svenska Kennelklubben.

GUNNAR HOLMSTRÖM. Stud. 92, e. o. assist. i Telegrv. 93, avg.-ex. från Tekn. högsk. 96, förestånd. i Telegrv. undervins.-anst. 98, lär. i fysik v. Ing. o. art. högsk. 06, v. Sjökr.-högsk. 08. Utbild. de första svenska radiotelegrafisterna i certifikat 12, sdn dess verkst. alla dyl. certif. prov. i fartygs telegrafister. Ett flertal uppfim. bl. a. starkströmsmikrofonerna 06—11 (tills. m. framtidse övering. C. Egner), corbometern (tills. m. civiling. G. Malmberg) vilken belön. m. Ingenjörsvet.-akad. lilla gulmed. 23. Utgitt läro- o. handböcker.

AXEL ACKE. Elev v. Konstakad. 76—81, studier i Holland, Belgien, Frankr. o. Italien. Några år bosatt i Finland. Led. av Konstnärsförb. Portr. o. landskapsmålare, dekor. konstnär. Repr. i Nat.-mus., Göteborg, mus., Helsingfors o. Åbo statsmus., Thiels m. fl. gallerier. Biografi o. helsid.-portr. årg. XX:30.

ERIK LALLERSTEDT. Elev v. Tekn. högsk. 82—86, v. Konstakad. 86—89, då han erh. Kungl. med. arkit. i Överintend.-ämb. sdn 93 (sdn 17 K. Byggn.-styr.), t. prof. i arkitektur i Konstakad. 97—98, prof. i arkit. v. Tekn. högsk. sdn 07; v. ordf. i Stadsplanenämnden. Led. av Akad. f. Fria konst. Bl. arb. Konstakad. hus, Bromska huset v. Narvavägen i Stockh., livförsäkr.-bol. Tryggs monumentabyggn. där samt ett flertal offentl. o. ensk. byggn. Biografi o. helsid.-porträtt årg. XX:21.

TYRA KLEEN. Konststudier i Dresden 90—92, Karlsruhe 92—94, München 94—95, Paris 95—97, samt därefter under tio år i Rom. Jämväl berest avlägsna trakter såsom Britt. Indien, Java o. Bali, Västind. öarne; utarbet. tekn. o. akvareller fr. studier av inföd. danser o. tempelceremonier på Java.

ANDERS ÖSTERLING. Stud. 04; fil. lic. 14. Medarb. i Göteborg. hand. o. sjöf. tidn. 07—18, litteraturkrit. i Sv. Dagbl. sdn 19 o. redf. av dess litteraturavd. f. 23 Led. av Sv. akad. 19, led. av akad:s Nobelkomm. 21. Ordf. i Pennklubben 22. Vitter fört., reseskildrare.

KANARIS VON WERNSTEDT †. Ujtn. v. Å. Livgren-reg. 58, major 88, överstelöjtnant i an 95—03. Stadsfullm. i Västena 78, dess ordf. 81—10, led. av dir. i Västena hosp. 86—95, verkst. dir. i Österg. e. banks avd.-kontor 79—12. Styr.-ordf. i Fågelsta-Västena-Ödeshögs järn. sedan 87, o. numera jämväl dess kassadire. Styr.-ordf. i sparb. 87—12, v. ordf. i styr. f. lasar.-dir. 87—96; landstingsman 87—03.

REINHOLD SCHRÖDER †. Ujtn. v. Jämtl. fältjäg.-kår 66, v. Västmän. reg. s. å., kapt. 84, i res. 95—17. Juster. av matt o. vikter i Örebro 94—16. Arrend. på sin tid olika egend. i Västmänland.

WILHELM ODELBERG †. Ujtn. v. Söderm. reg. 64, löjtn. 72, avsk. 73. Uti lantr. studier 65—66, disp. f. a-b. Gustafs. fabr. intress. 69. Landstingsm. 73—09, v. ordf. 88; led. av hushålln.-sällsk. förv.-utsk. 78—18, tilld. dess guldm. Led. av Riksd. F. K. 84—10, av statsutsk. 86—93, led. av arbet. försäkr. komm. 84—87. Fullm. i Riksgäldskont. 93—13, v. ordf. i Konungariket Sveriges stadshyp. kassa 09—15. Ordf. i styr. f. Stockh. läns sparb., v. ordf. i styr. f. Allm. brandförsäkr. verket f. byggn. 4 ändet, ordf. i styr. f. Stockh. l. brandst.-bol., led. av dir. ö. K. Serafimerlasar. 92—16. Ordf. i centr. komm. f. hussjöjstens befrämj. inom Stockh. läns sdn 95, led. av K. Patr. sällsk. förv. utsk. led. av dir. f. sjukh. Eira t. 16, led. av styr. f. Oscar-Josefins fören. t. 16. Ordf. i komm.-st. t. 18. Hed.-led. av Lantrb.-akad. Komm. m. st. k. V. O. Biografi o. helsid.-portr. årg. V:36 o. X:48.

CARL AXEL DAHLBERG †. Anst. v. Stat. järnv. 91, stat.-insp. i Frövi 20. Examinator av trafikavd. personal 15—18. Led. av komm.-fullm. i Mjölbj 14—19, rev. av Mjölbj sns o. municipalsamh. räknensk. 16—19.

ERIK BRATE †. Stud. 76, fil. lic. 84, fil. dr. s. å., doc. i forngerm. språk vid Upps. univ. 84—87, lekt. i svenska o. tyska spr. v. Södra latinlärov. i Stockh. 85—89. Led. av Vitt.-, hist. o. ant.-akad. Sekr. i Samf. f. nordisk språkforsk. Skolråd i Katarina förs. t. 23. Filolog. fört. o. forskare av stor betydelse, en av våra främsta runkännare.

CONRAD FORSSBERG †. Stud. 82, med. lic. 93, ex. prov.-läk. i Burträsk distr. 94, prov.-läk. i Malmököp. sdn 12, samtld. läk. v. epidemisiukh., järnv., komm. mellanskola, smasköglärlärosem. Ordf. i hälsöv. nmd, led. av köp. fullm. Led. av Söderm. e. banks lokalstyr. v. ordf. i styr. f. spritbolaget.

HARALD BOKLUND †. Efter avsl. elem.-studier o. arkitektutbild. v. Tekn. högsk. i Stockh. o. Berlin arkitekt i Berlin samt sdn 94 i Malmö. Bl. arbeten Hjalmarås slott i Skåne, ritn. t. ett flertal offentl. o. ensk. byggn., broarne över järnvägskanalen i Malmö, Vattentornet m. m. Utg. av Byggnadstidning. Ordf. o. sekr. i Södra Sveriges byggn. tekn. samf., styr.-led. o. sekr. i Skånes konstfören., verkst. dir. o. sekr. i Skån. konstnärslaget. Vitter fört.

BENGT FAHLSTEDT †. Efter avslut. skolgång anst. v. Carl Gustafs Stads gevärsfakt., grundl. senare Eskilstuna stålpräsn. a.-b. och var dess ledare t. 14 då han blev verkst. dir. i a.-b. Ahlsell & Bernström i Stockholm.

Till bild å sid. 459.

En svensk skulptör, herr Ferdinand Frick, har i Brasilien vunnit stort erkännande och erhöi bl. a. för någon tid sedan första pris i en tävlan om monument över den brasilianske biskopen Dom Nery. Dessutom har han fått i uppdrag att utföra de många statyerna till den nya katedralen i Sao Paulo, den stad, där han sedan ett tiotal år tillbaka är bosatt och verkar som lärare i skulptur vid statens Escola Profissional. Herr Frick utförde 1914 även arkitekturmodellen till denna nya katedral i gotisk stil, som färdig kommer att bli Sydamerikas största byggnadsverk.

Till bild å sid. 460.

Det rumäniska konungaparets ankomst till Paris den 10 april kl. 11 f. m. företedde ett lysande skådespel. Enligt traditionen för utländska suveräners mottagande i Paris inlöpte det kungliga tåget till Gare de Bois de Boulogne, varifrån de kungliga gästerna under kanonsalut och regementsmusik i tvenne fyrspann färdades genom Avenue de Bois de Boulogne, över Place de l'Etoile och genom Champs Elysées till Utrikesministerhotellet. Cortègen inleddes av en avdelning kavallerister i praktfulla galauniformer i rött, svart och vitt, härefter åkte konung Ferdinand, ledsagad av republikens president M. Millerand, därefter drottning Marie, bekant för sin skönhet, klädd i en charmant, skunkbrämrad dräkt av kornblå sammet, samt madame Millerand, sist konseljpresidenten M. Poincaré, jämte ett par högre dignitärer i ett vanligt, tvåspänt ekipage.

Hela den imponanta infartsvägen, vars mitt markeras av Napoleons triumfbåge, kantades av parade-rande militär och skådelystna folkmassor, vilkas leverop i starkt crescendo tillföll konung Ferdinand och drottning Marie för att kulminera i livliga: "Vive Poincaré"!

Drottningen avreste redan den 13 april till Biarritz medan konungen kvarstannar någon tid för att jämte sin utrikesminister, Duca, förhandla om den projekterade traktaten.

Detta glansfulla konungabesök har också medfört politiska händelser. En fransk-rumänisk traktat dryftas allmänt och skulle Frankrike därmed föga ännu en länk till de redan existerande avtal, som avse att bygga en barriär av franskvänliga stater mellan Tyskland och Ryssland och vidare söderut. I detta sammanhang förtjänar det uppmärksammas att sovjet-ryssland och Rumänien helt nyligen på en konferens i Wien diskuterat den brännande frågan om Bessarabien, "ett nytt Elsass-Lothringen". Någon enighet uppnåddes icke och så mycket angelägnare bör det alltså synas Rumänien att vinna en stormakts — Frankrikes — stöd.

HUGO STINNES. Forts. fr. sid. 461.

akademie i Berlin och inträdde i faderns firma. Där fann han emellertid icke ett tillräckligt arbetsfält utan

Herrar Fotografer.

Med anledning av på vissa håll synnerligen godtyckliga prisberäkningar vilka kommit till synes efter återgivande i H. 8. D. meddela vi härmed att

Prisuppgift bör medfölja insänd fotografi

— utom från firmor med vilka prisavtal föreligga. Antingen antages priset för eventuell reproduktion eller åter-sändes fotografien. — När icke pris blivit sålunda åsatt fotografi honoreras efter vår vanliga beräkning.

REDAKTIONEN.

startade vid endast 23 års ålder ett eget företag i kolbranschen. Efter hand utvidgades hans intressesfär att omfatta också järn- och stål. Han blev en tysk bergverkskung, men icke nöjd därmed slog han även under sig en mycket stor skeppsrederirörelse för att icke nämna lantegendomar, tidningar, hotell, allt varav han kunde tänka sig ha någon fördel, och detta icke blott i Tyskland utan jorden runt. Hela denna enorma apparat dirigerades av honom, som, medan andra ohjälpligt drabbades av krigets och valutaförsämringens olyckor, ur allting kunde draga ofantliga penningesummor. Han lät sina bägge äldsta söner, Edmund och Hugo, sköta betydande delområden, men själv stod han outtröttligt främst i ett enormt arbete.

Också i politiken hade han under senare år börjat taga en verksam del. I riksdagen invaldes han 1920 men hörde där icke till de talande utan till de i det tysta verkande. Utan offentligt bemyndigande försökte han sig också på förhandlingar med fransmännen. Inom politiken hade han dock icke samma lyckliga hand som inom affärsvärlden. För många tedde han sig som den kapitalistiske utsugaren, för andra som upprätthållaren av en sund tingens ordning, av alla respekterades han för sin eminenta förmåga och personliga enkelhet och arbetsamhet.

TEATER. Forts. fr. sid. 464.

I Lionels stora parti debuterade herr Einar Beyron, vars vackra röst och säkra spel motväga den ännu något bristande sångutbildningen. Hrr Åby och Zetterman fyllde väl sina uppgifter. Den alltjämt populära operan vann en välförtjänt publikynnest.

Efter fotografi DÅGENS MODE I PARIS, Två dräkter från häst- och dräkt-tävlingarna i Lo ngchamp den 6 april.

NYINREDNING I K. BIBLIOTEKET. T. v. VISNINGSSALEN. T. h. FÖRSKARRUM (överst) och HANDSKRIFTMAGASIN. Bildcentralen. Text å sid. 458.

Sveriges tobakshandlares riksförbunds kongress i Stockholm öppnades å Gillet den 7 april med ett sextiototal ombud från skilda delar av landet. Riksförbundets ordförande, riksdagsman E. Åström, öppnade kongressen och utsågs att jämte herr A. Thorsson leda förhandlingarna.

SVERIGES TOBAKSHANDLARES RIKSFÖRBUNDS KONGRESS I STOCKHOLM den 7 april. Herrar Ernst Åström, ordf. (1), A. Östlund, ombudsman (2), J. B. Torgensén, Norge (3), K. Thorman (4), K. Olofsson (5), R. Kjellgren (6). Bildcentralen. Bild: Gods Bistyrä & Kåkeanstalt, Ög.